

R25, R25a, R25b, R25c, R25d értékeit, a műszer függvényében kell kiszámolni, majd a gyakorlat alapján korrigálni.

R26a-val lehet finoman hangolni, ha szükséges. (Nálam nem kellett!)

Módosítások:

- Elkötés javítva
- IC-K tápfeszültsége stabilizálva.
- Műszerosztók potija kiváltva ellenálláspárral
- 4 db áteresztőtranyóval, és dupla R21-el (5A-hez)
- AC42V bemeneti feszültség (50V-hoz)

A zölddel jelölt részek utólagosak. C12-C13-C14-C15 a panelon nem szerepelnek, alulról lehet az elkokra forrasztani. A DC OFF kapcsoló szintén kiegészítés, de jól működik és néha nagyon hasznos lehet. D11, D12 is ehhez kell, gátolja IC2 átbillenését.

Teszt példányon:

R21=R21a=0,33Ω/5W; Ube= AC42V
 R4=27kΩ; R5=10kΩ -> Ukimax=51V
 R16=27kΩ; R15=10kΩ -> Ikimax=5,1A

Labortápegység 0-50V, 0-5A

ALKOTÓ-s ábrázolat (v1.4 változat)
 (eredetije az RT1994/11-12 lapszámaiban)

Figyelem!

Ez a rajz, a nálam konkrétan megvalósult tápegységet mutatja. Viszont a határadatokat okosan kell értelmezni. Természetesen tudja az 50V-ot is meg az 5A-t is, sőt akár egyszerre is mindkettőt, de az eldisszipálható teljesítmény már korlátozott. Komolyan oda kell erre figyelni! Ha 5A-en rövidzárjuk, akkor kb. 2-3 perc alatt, még nagyon komoly hűtőfelületek mellett is túlelemeznek az áteresztőtranyók. Ez ellen célszerűen egy hőfigyelő áramkör használatával lehet védekezni, ami egyéb esetekben is hasznos lehet.